

Red reči u nemačkoj rečenici

Nemačka rečenica funkcioniše po strogo utvrđenim pravilima. **Red reči – die Wortstellung** podleže osnovnim pravilima.

– 1. Pozicija glagola je 2 mesto u rečenici.

Er **wartet** bis Sonntag.

Die Straße **ist** lang.

Hans **schenkt** seiner Mutter Blumen.

– Pozicija broj 2 ne znači automatski i drugu po redu reč u rečenici.

Navedeni primer:
Die Straße **ist** lang.

Ako bukvalno brojimo, glagol je na mestu broj 3. Ali mi to nećemo uraditi.

U ovom primeru na prvom mestu imamo imenicu **Straße**, uz koju mora da stoji član, kao obavezna odrednica svih imenica u nemačkom jeziku, ukazujući nam pri tom na rod imenice i formu odgovarajućeg padeža.

In der Mitte der Nacht **beginnt** ein neuer Tag.

Sledeći primer bi bukvalnim brojanjem postavio glagol na 6 mesto. Međutim, pravilo o poziciji glagola na čvrsto utvrđenom drugom mestu u nemačkoj rečenici važi i dalje. Na prvom mestu je **rečenični član, Satzglieder**, koji mi nazivamo priloškom odredbom, u ovom slučaju za vreme.

Sie **liest** gern Romane.
Gern **liest** sie Romane.
Romane **liest** sie gern.

Ona rado čita romane je sledeći primer. Naravno da možemo na prvo mesto u rečenici postaviti, već prema tome šta želimo da naglasimo, različit rečenični član – Satzglieder. U svakom od datih primera, **glagol u funkciji predikata, ostaje fiksiran na 2 mestu u rečenici.**

U svim navedenim primerima radi se o **potvrđnoj ili izjavnoj rečenici – Aussagesatz**. Isto pravilo važi i kada su u pitanju složene rečenice za **glavnu rečenicu – Hauptsatz**. Zavisne rečenice su priča za sebe.

pročitaj: [Dass rečenice, nemačke zavisne rečenice](#)

Važno: Glagol, koji razmatramo u ovim primerima je u funkciji predikata u svom ličnom obliku. Šta to znači?

Postoje slučajevi, kada imamo u jednoj rečenici 2 glagola, koji zajedno čine predikat.

Lični glagolski oblik – kombinacije

– **kombinacija sa infinitivom (futura, modalni glagoli)**

Er **will** das Buch **lesen**.

Ich **werde** um 5 Uhr **kommen**.

Kao što se vidi iz ova 2 primera, prvi sa modalnim glagolom, drugi sa budućim vremenom, u obe kombinacije u rečenici imamo 2 glagola. Will i werde su u **ličnom obliku (oblik, koji odgovara određenom licu, ich=werde, du=wirst, er=wird,...)** i oni se nalaze na **2 mestu u rečenici**.

Poslednje mesto u rečenici zauzima drugi glagol, u ovom slučaju lesen, kommen=infinitiv bez zu.

– **kombinacija sa [participom perfekta](#), particip II**

Er **hat** das Buch **gelesen**.

Objašnjenje je isto, **lični glagolski oblik je na 2 mestu** = hat, a **particip perfekta na poslednjem** – gelesen

– 2. Pozicija glagola je 1 mesto u rečenici

Ovde dolazimo do teme o kojoj smo već nešto naučili a to je – [da, ne – pitanja u nemačkom](#).

Kada postavljamo **pitanje bez upitne reči**, mi koristimo da li ili **inverziju a to je kada lični glagolski oblik ide na prvo mesto**.

Da se podsetimo:

Spielst du? – Da li se ti igraš?

Ja, du spielst. – Da, ti se igraš.

Ako imamo u kombinaciji 2 glagola, lični glagolski oblik + infinitiv ili particip perfekta, opisana pravila ostaju.

1 mesto = lični glagolski oblik, infinitiv, particip perfekta = poslednje mesto.

Hast du mich **vergessen**?

– **3. pozicija glagola je poslednje mesto u rečenici**

(Još jednom naglašavam, pričamo o ličnom glagolskom obliku.)

U zavisnom rečenicama, najčešće je **glagol na poslednjem mestu u rečenici**.

(Sie sagt,) dass sie kein Geld **hat**.

Zavisne rečenice su tema za sebe.